

ת"פ 51021/06/15 - מבקש/ נאשם, רחמים פלח נגד משיבה/מאשימה, מדינת ישראל

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 51021-06-15 מדינת ישראל נ' פלח

בפני כבוד השופט עמית פרייז
מבקש/ נאשם רחמים פלח
ע"י עו"ד רון רוה, סנגוריה ציבורית
נגד מדינת ישראל
משיבה/מאשימה
ע"י פרקליטות מחוז מרכז

החלטה

לפני בקשה לביטול האישום השני בכתב האישום מחמת טענת "כבר נשפטתי" או "סיכון כפול", ולחילופין טענת "הגנה מן הצדק".

ביום 5/8/14 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום במסגרת ת.פ. 2075-08-14 (להלן: "התיק הראשון"), בגין עבירות זיוף, מרמה והתחזות, לשם גניבת כספים משני המתלוננים בכללם אלכסנדר טרסטין (להלן- "טרסטין").

כתב האישום בתיק הראשון הוגש בעקבות חקירה אשר החלה עם מעצרו של הנאשם. לטענת המאשימה הנאשם הודה בחקירתו בכך שבאמצעות תעודות זהות מזויפות הנושאות פרטים של שני מתלוננים, בכללם טרסטין, ותמונה של אחר בשם יצחק דורון (להלן: "דורון") פתחו הנאשם ודורון חשבונות בנק על שמם והשתמשו בכספים המצויים בהם.

ביום 23/3/15 נעצר דורון. בחקירה הודה דורון בחשדות שיוחסו לו ובשיתוף הפעולה עם הנאשם, ופרט את חשבונות הבנק אשר פתח ביחד עם הנאשם. בין היתר הוא מסר גם פרטים של חשבון של טרסטין, אשר לא נכלל בתיק הראשון (להלן: "החשבון הנוסף").

ביום 1/4/15 נערך דיון בתיק הראשון, במסגרתו עתרה המאשימה לתיקון כתב האישום על ידי הוספת עדי תביעה ובכללם דורון אשר נעצר כמה ימים לפני כן. בדיון טענה ב"כ המאשימה כי: **"כאשר כל הנספחים להודעות למעט חשבון בנק אחד שהתווסף, הם מסמכים שהיו ועמדו ונמצאים כבר אצל חברתי"**. בקשת המאשימה התקבלה,

כאשר אין מחלוקת כי תיקון כתב האישום לא הביא להכללת האישום בדבר החשבון הנוסף בתיק הראשון.

ביום 7/5/15 הודה הנאשם בעבירות שיוחסו לו בתיק הראשון במסגרת הסדר טיעון והורשע. ביום 15/7/15 הוא ביקש לחזור בו מהודייתו ובקשתו נדחתה. הערעור על הכרעת הדין נדחה ע"י ביהמ"ש המחוזי וכיום עומדת בביהמ"ש העליון בקשת רשות הערעור.

ביום 24/6/15 הוגש, בתיק זה, כתב אישום הכולל שלושה אישומים. האישום השני, נשוא הבקשה, מייחס לנאשם עבירות זיוף ומרמה אשר ביצע הנאשם לכאורה בצוותא עם דורון באמצעות החשבון הנוסף.

באשר לטענת "כבר נשפטתי" טוען הנאשם כי מדברי ב"כ המאשימה מהדיון מיום 7/5/15 בתיק הראשון לפיהם "מדובר באותו כתב אישום" בהליכים של הנאשם ודורון, ומדבריה מהדיון ביום 1/4/15 לפיהם "התוסף חשבון אחד" עולה כי כתב האישום בתיק הראשון כלל את האישום בנוגע לחשבון הנוסף וכי הנאשם הורשע ביחס אליו ודינו נגזר. לחילופין טוען הנאשם ל"סיכון כפול", שגם אם לא התקיימה הרשעה פורמלית הרי שהנאשם עמד בסיכון להרשעה בגין החשבון הנוסף בתיק הראשון בשל טעמים שמקורם במאשימה.

טענת "כבר נשפטתי", במובנה הצר, כאמור בסעיף 5 לחוק סדר הדין הפלילי, דורשת קיומו של פסק דין מרשיע או מזכה כנגד הנאשם. לענייננו, האישום נשוא בקשה זו לא הוסף מעולם לכתב האישום בתיק הראשון, ואף לא הוגשה כל בקשה להוספתו (אלא להוספת עד שרלבנטי גם לאישום זה). משכך, לא ניתן לקבוע כי הנאשם כבר נשפט בגין המסכת העובדתית המתוארת באישום זה.

הטענה הרחבה יותר של "סיכון כפול", אינה מבוססת על הכרעת דין בעניינו של הנאשם בהליך קודם, אלא על העובדה שהנאשם עמד בפני סכנת הרשעה בהליך קודם. לענייננו, כתב האישום בתיק הראשון לא כלל אישום זה, גם לאחר תיקונו, ואף לא נתבקש תיקונו בדרך זו. משכך, לא ניתן לומר כי הנאשם עמד בסכנת הרשעה בגין אשר אירע בתיק הראשון.

באשר לטענת ה"הגנה מן הצדק", לטענת הנאשם הפגם אשר נפל בהתנהלות המאשימה הוא העובדה שהמאשימה ביצעה פיצול אסור ומלאכותי של האישומים אשר הוביל לפגיעה אנושה בזכויות הנאשם. הנאשם טוען כי הודה במסגרת התיק הראשון, בין היתר מתוך הבנה שהודאתו חותמת את הפרשה כולה. לטענת הנאשם, האישום בדבר החשבון הנוסף לא הוסף לכתב האישום בתיק הראשון עקב שגגה, שכן באותו המועד היה ברור לנאשם כי כתב האישום בתיק הראשון ממצה את כל הטענות נגדו בעניינם של שני המתלוננים וכי כתבי האישום שלו ושל דורון זהים.

המאשימה טוענת כי משיקולי יעילות ונוכח העובדה כי גם כך עתיד היה להיות מוגש כתב אישום נוסף לא נכנס האישום המדובר לכתב האישום בתיק הראשון. מתגובת המאשימה עולה כי התקיימו בתיק הראשון מספר דיוני גישור ולאחר פגישה בין הצדדים החליט הנאשם להודות בכתב האישום. כמו כן מציינת ב"כ המאשימה בתגובתה כי **ביהמ"ש, הנאשם והסנגורית אשר ייצגה אותו בהליך הראשון, ידעו כי עומד להיות מוגש כתב אישום נוסף וטיטה ממנו אף**

נמסרה לסנגורית וכן הוצע לנאשם לסיים את עניינם של שני התיקים במסגרת הסדר טיעון אחד.

נראה כי אין חולק שבמועד הגשת כתב האישום המקורי המאשימה לא הייתה מודעת לקיומו של החשבון הנוסף. לאחר מעצרו של דורון, במועד הדיון ביום 1/4/15 המאשימה כבר הייתה מודעת לקיומו של החשבון הנוסף והיה באפשרותה לבקש לתקן את כתב האישום בתיק הראשון גם על דרך הוספת עניין החשבון הנוסף.

יחד עם זאת, כעולה מתגובת המאשימה הרי שבמסגרת דיוני הגישור והמגעים לקראת הסדר טיעון הנאשם כבר היה מודע לעובדה שעומד להיות מוגש נגדו כתב אישום נוסף אשר טיוטה ממנו אף נמסרה לסנגורית שלו. על אף זאת, לא בחר לצרף עניין זה להודאתו בתיק הראשון. טענה זו לא נסתרה על ידי ב"כ הנאשם בהליך זה, אך גם אם כך היה הדבר, הרי שהיתה בפניי מחלוקת עובדתית באופן שלא מאפשרת הכרעה בטענת ההגנה מהצדק טרם שמיעת הראיות.

למעלה מהנדרש ייאמר כי כאשר כבר בבקשת התיקון בתיק הראשון הוזכר כי ישנן ראיות לגבי חשבון נוסף, קשה לי לראות את הנאשם כמי שהופתע מכך שאי הכללת חשבון זה בתיק הראשון הובילה להכללתו בתיק הנוכחי. מי שמעוניין באמת ובתמים לשים את עברו מאחוריו על דרך צירוף תיקים, היה מברר מהו אותו חשבון נוסף, אף אם לא היה מודע לו מלכתחילה.

הנה כי כן, לא הוכח בפניי שבהתנהלות המאשימה כלפי הנאשם נפל פגם, ועל כן אין מקום להורות על ביטולו של האישום השני מחמת הגנה מן הצדק. בד בבד, זכותו של הנאשם, אם יורשע באישום השני, להצביע על הזיקה בינו לבין התיק הראשון, כטענת הקלה בעונש.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול האישום השני נדחית, על כל חלקיה.

התיק נקבע להקראה ליום 1/2/17 שעה 8:30. בפני כבוד השופטת רוזנברג שיינרט. ככל שהנאשם עדיין כלוא, יובא לדיון באמצעות שב"ס.

המזכירות תעביר את ההחלטה לב"כ הצדדים בהקדם.

ניתנה היום, 8 בינואר 2017, בלשכה, בהעדר הצדדים.